

**Prof. RNDr. PhMr. Vladimír Morávek (1896-1992),
první přednosta badatelského oddělení a vedoucí laboratoří ústavu**

V. Morávek byl profesorem biochemie a zakladatelem výzkumných laboratoří v MOÚ. Vystudoval farmacii v Praze (1919) a nastoupil na Přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v Brně k prof. Úlehlovi, kde dokončil doktorskou dizertaci.

Po stipendijním pobytu ve Švédsku, Kanadě a v USA (1922 až 1927) se habilitoval z chemické fyziologie.

V novém onkologickém ústavu na Žlutém kopci přijal Morávek v r. 1934 nabídku vést výzkumné laboratoře, viděl v tom příležitost k originální vědecké práci. Byl na ni dobře připraven – z výzkumu cholesterolu a zhoubného bujení, ze studia odlišností zdravé a nádorové tkáně a viru tzv. slepičího Rousova sarkomu, také dřívější spoluprací s prof. Francisem Paytonem Rousem a s profesorem MacDougalem.

Laboratoř rozdělil na dvě oddělení – *kontrolní*, pracující pro klinickou část (byla ve čtyřech místnostech – histologické, diagnostické, pro hrubé práce a místnost pro chov pokusných myší, kterých bývalo až 1500), a *badatelské* s pěti místnostmi (biochemickou, analytické chemie, kultury tkání, temnou komorou a pro větší pokusná zvířata). Výzkumné laboratoře kvalitně vybavil.

Pokračoval v nich ve studiu mnohostranné biochemické role cholesterolu v živočišných buňkách, sledoval výsledky léčby zářením prvky radia a jeho rozpadovým produktem, tzv. radiovou emanací (plynným radonem), zavedl metody analýzy krve, moči a tělních tekutin, které si osvojil na studijním pobytu v laboratořích Dr. Alberta Fischera v Kodani. Běžně zval k účasti na vědecké a laboratorní práci prof. Wenera a klinické lékaře, s nimiž hledal v krevním séru chemicky specifické včasné indikátory rakovinného bujení. V jeho době to byly odvážné výzkumné postupy. Z ústavu odešel v roce 1948.